

Ministeren

Indfødsretsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Indfødsretsudvalget har den 10. februar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 38 (alm. del) efter ønske fra Susan Kronborg (RV) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 38:

Findes der en undersøgelse, rapport o. lign. i forbindelse med ratificering af Statsborgerretskonventionen, europæisk konvention af 6. november 1997 om statsborgerret, i henhold til Kgl. resolution af 4. juni 2002 og Folketingets vedtagelse af lov nr. 1018 af 23. december 1998? Det fremgår således af ratificeringen, at Indfødsretsudvalget ikke er en del af den offentlige forvaltning og derfor ikke er bundet af de sædvanlige forvaltningsretlige regler, hvilket indebærer, at der ikke er adgang til administrativ rekurs. Der er imidlertid ved ratificeringen ikke taget forbehold for konventionens krav i artikel 11 om begrundelse i alle sager om statsborgerskab "erhvervelse, bevarelse, fortabelse, generhvervelse eller udstedelse af dokumentation for erhvervelse af statsborgerret i landet", hvilket betyder, at der ved ratificeringen anerkendes et krav om begrundelse og konkret individuel vurdering fra Indfødsretsudvalget ved udvalgets behandling af de enkelte anmodninger.

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 37 (alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg.

Herudover kan jeg oplyse, at Højesteret ved dom afsagt den 9. maj 2017 i sag 120/2016 har forholdt sig til begrundelsespligten i afgørelser om dansk indfødsret, Højesteret vurderede i de konkrete sager, at ansøgerne fik rimeligt grundlag for at bedømme, hvad årsagen til afslaget på indfødsret var, og at begrundelseskravet i henhold til artikel 11 i Den Europæiske Konvention om Statsborgerret derfor ikke var tilsidesat. Det fremgår af dommen bl.a., at:

" Efter artikel 11 i Den Europæiske Konvention af 6. november 1997 om Statsborgerret skal enhver kontraherende stat sikre, at afgørelser, der vedrører bl.a. erhvervelse af statsborgerret i landet, "indeholder skriftlige begrundelser".

4. marts 2021

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2021 - 3093
Akt-id 1530214

Danmark har tiltrådt denne konvention, og efter forarbejderne til indfødsretsloven forudsættes konventionen efterlevet på indfødsretsområdet.

Højesteret finder, at konventionens artikel 11 må forstås således, at begrundelsespligten finder anvendelse på såvel afslag på indfødsret fra Udlændinge- og Integrationsministeriet som på afslag på indfødsret fra Folketingets Indfødsretsudvalg efter forelæggelse fra ministeriet. Dette gælder også afslag, der skyldes, at sprogkravet mv. ikke er opfyldt.

Det fremgår ikke af konventionen, hvilke nærmere krav der stilles til begrundelsen. I "Explanatory Report" er det vedrørende artikel 11 anført, at der som minimum skal gives "legal and factual reasons". Når det drejer sig om beslutninger, der vedrører national sikkerhed, skal der kun gives "a minimum amount of information".

Højesteret finder, at det efter konventionens ordlyd sammenholdt med det, som er anført i "Explanatory Report", er uklart, hvilket nærmere indhold en begrundelse for et afslag på indfødsret skal have. Bortset fra tilfælde, der vedrører national sikkerhed, skal begrundelsen imidlertid efter Højesterets opfattelse have et indhold (retligt og faktisk), der giver ansøgeren et rimeligt grundlag for at bedømme, hvad årsagen til afslaget på indfødsret er. Højesteret har i den forbindelse ikke grundlag for at antage, at begrundelsen skal leve op til de krav, der følger af den danske forvaltningslov, som i øvrigt ikke finder anvendelse på Indfødsretskontorets eller Folketingets Indfødsretsudvalgs behandling af ansøgning om indfødsret."

Dommen vedlægges til orientering i anonymiseret form.

Mattias Tesfaye

/

Christina Fløystrup